

Diskrečiojo apibendrintojo Mayerio funkcionalo antrosios variacijos problema

N. Janušauskaitė (KTU)

Nagrinėsime apibendrintojo Mayerio funkcionalo, priklausančio nuo trajektorijos tarpinių būsenų, minimizavimo uždavinį. Baigtinių pokyčių metodu sudarysime tikslų funkcionalo antrają variaciją ir panagrinėsime jos savybes, kai valdymas tenkina diskretuji maksimumo principą.

Tarkime, kad $V \subset R^n$ – aprėžtoji Borelio aibė. Leistinu valdymu vadinsime atkarpomis tolydžiajā ir tolydžiajā iš dešinės funkciją $u: [t_0; t_1] \rightarrow V$. Sakykime, kad funkcija $f = f(x, u, \sigma): R^n \times V \times [t_0; t_1] \rightarrow R$ yra aprėžta, tolydi x atžvilgiu ir atkarpomis tolydi σ atžvilgiu kartu su dalinėmis išvestinėmis $\frac{\partial f}{\partial x_i}, \frac{\partial^2 f}{\partial x_i^2}, \frac{\partial^2 f}{\partial x_i \partial x_j}$, $i = \overline{1, n}, j = \overline{1, n}$, skaliarinė funkcija $\varphi = \varphi(x, x^{(1)}, x^{(2)}, \dots, x^{(h)})$ – tolydi visų savo kintamujų atžvilgiu kartu su dalinėmis išvestinėmis

$$\frac{\partial \varphi}{\partial x_i}, \frac{\partial \varphi}{\partial x_i^{(l)}}, \frac{\partial^2 \varphi}{\partial x_i^{(l)2}}, \frac{\partial^2 f}{\partial x_i^{(l)} \partial x_j^{(k)}}, \quad i = \overline{1, n}, j = \overline{1, n}, l = \overline{1, h}, k = \overline{1, h}; h > 0.$$

Nagrinėsime uždavinį:

$$I(u) = \varphi(x(t_1), x(t_1 - 1), \dots, x(t_1 - h)) \rightarrow \min_u, \quad (1)$$

$$x(t+1) = \int_t^{t+1} f(x(t), u(\sigma), \sigma) d\sigma, \quad t \in T = \{t_0, t_0 + 1, \dots, t_1 - 1\}, \quad (2)$$

$$x(t_0) = x_0, \quad x(t) \equiv 0, \quad \text{kai } t < t_0. \quad (3)$$

Sakykime, kad $u(\sigma), \bar{u}(\sigma) = u(\sigma) + \Delta u(\sigma)$, $\sigma \in [t, t+1], t \in T$ – leistini valdymai, o atitinkančios šiuos valdymus trajektorijos yra $x(t), \bar{x}(t) = x(t) + \Delta x(t)$.

Rasime (1) funkcionalo pokytį, atitinkantį valdymo pokytį Δu :

$$\begin{aligned} \Delta I(u) = I(\bar{u}) - I(u) &= \frac{\partial \varphi^T(x(t_1), \tilde{x}(t_1))}{\partial x} \Delta x(t_1) + \sum_{s=-h}^{-1} \frac{\partial \varphi^T(x(t_1), \tilde{x}(t_1))}{\partial x^{(s)}} \Delta x(t_1 + s) + \\ &+ \frac{1}{2} \Delta x^T(t_1) \frac{\partial^2 \varphi(x(t_1), \tilde{x}(t_1))}{\partial x^2} \Delta x(t_1) + \Delta x^T(t_1) \sum_{s=-h}^{-1} \frac{\partial^2 \varphi(x(t_1), \tilde{x}(t_1))}{\partial x \partial x^{(s)}} \Delta x(t_1 + s) + \\ &+ \sum_{s=-h}^{-1} \sum_{r=-h}^{-1} \Delta x^T(t_1 + s) \frac{\partial^2 \varphi(x(t_1), \tilde{x}(t_1))}{\partial x^{(s)} \partial x^{(r)}} \Delta x(t_1 + r) + O\left(\|\Delta x(t_1)\|^2 + \|\tilde{x}(t_1)\| \cdot \|\Delta x(t_1)\|\right); \end{aligned} \quad (4)$$

čia $\tilde{x}(t_1) = \{x(t_1 - 1), x(t_1 - 2), \dots, x(t_1 - h)\}$, kiekvienas vektorius užrašytas stulpeliu, o raide T – pažymėta transponavimo operacija. Bet kokiems vektoriams $\psi(t)$, $\psi(t, s)$, $\Delta x(t)$, $t \in T$, $s = \{-1, -2, \dots, -h\}$, $\Delta x(t_0) = 0$, teisingos tapatybės:

$$-\psi^T(t_1 - 1) \Delta x(t_1) = \sum_{t=t_0}^{t_1-1} (\psi^T(t-1) \Delta x(t) - \psi^T(t) \Delta x(t+1)), \quad (5)$$

$$-\psi^T(t_1 - 1) \Delta x(t_1 + s) = \sum_{t=t_0}^{t_1-1} (\psi^T(t-1, s) \Delta x(t+s) - \psi^T(t, s) \Delta x(t+s+1)). \quad (6)$$

Pažymėkime

$$\psi_1(t_1 - 1) = \frac{\partial \varphi(x(t_1), \tilde{x}(t_1))}{\partial x}, \quad (7)$$

$$\psi(t_1 - 1, s) = -\frac{\partial \varphi(x(t_1), \tilde{x}(t_1))}{\partial x^{(s)}}, \quad s = -h, -h+1, \dots, -1, \quad (8)$$

$$H(x(t), \psi(t), u(\sigma), \sigma) = \psi^T(t) f(x(t), u(\sigma), \sigma) = H[t, \sigma], \quad (9)$$

$$\Delta x(t) = \varepsilon \delta x(t), \quad \Delta u(\sigma) = \varepsilon \delta u(\sigma), \quad \varepsilon > 0. \quad (10)$$

Irašę (5)–(10) formules į pokyčio (4) formulę, po tam tikrų pertvarkymų, gauname:

$$\Delta I(u) = \varepsilon \delta I(u) + \varepsilon^2 \delta^2 I(u) + O(\varepsilon^2); \quad (11)$$

čia

$$\delta I(u) = - \sum_{t=t_0}^{t_1-1} \int_t^{t+1} \frac{\partial H^T[t, \sigma]}{\partial u} u(\sigma) d\sigma, \quad (12)$$

pirmoji funkcionalo variacija, o

$$\begin{aligned}
 \delta^2 I(u) = & \frac{1}{2} x^T(t_1) \frac{\partial^2 \varphi(x(t_1), \tilde{x}(t_1))}{\partial x^2} x(t_1) + x^T(t_1) \sum_{s=-h}^{-1} \frac{\partial^2 \varphi(x(t_1), \tilde{x}(t_1))}{\partial x \partial x^{(s)}} x(t_1 + s) + \\
 & + \sum_{s=-h}^{-1} \sum_{r=-h}^{-1} x^T(t_1 + s) \frac{\partial^2 \varphi(x(t_1), \tilde{x}(t_1))}{\partial x^{(s)} \partial x^{(r)}} x(t_1 + r) - \\
 & - \sum_{t=t_0}^{t_1-1} \left[x^T(t) \int_t^{t+1} \left(\frac{1}{2} \frac{\partial^2 H[t, \sigma]}{\partial x^2} x(\sigma) + \frac{\partial H[t, \sigma]}{\partial x \partial u} u(\sigma) \right) d\sigma + \frac{1}{2} \int_t^{t+1} u^T(\sigma) \frac{\partial^2 H[t, \sigma]}{\partial u^2} u(\sigma) d\sigma \right]
 \end{aligned} \tag{13}$$

antroji (1) funkcionalo variacija.

Tarkime $u^\circ(\sigma)$, $\sigma \in [t, t+1]$, $t \in T$ yra (1) – (3) uždavinio optimalusis valdymas, o $x^\circ(t)$ jį atitinkanti trajektorija.

A�ibréžimas. Funkcionalo antrają variaciją $\delta^2 I(u^\circ)$ vadinsime silpnai teigama, jei egzistuoja teigiamas skaičius α , kad su kiekvienu leistinu valdymu teisinga nelygybė:

$$\delta^2 I(u^\circ) \geq \alpha \|u(\cdot)\|, \quad \|u(\cdot)\| = \int_{t_0}^{t_1} u^T(\sigma) \cdot u(\sigma) d\sigma.$$

1 TEOREMA. Jei $u^\circ(\sigma)$, $\sigma \in [t, t+1]$, $t \in T$ yra lokalai optimalusis (1)–(3) uždavinio valdymas, tai pirmoji variacija lygi nuliui, t.y. $\delta I(u^\circ) = 0$.

Įrodymas. Pastebėsime, kad teiginys $\delta I(u^\circ) = 0$ yra ekvivalentus diskrečiojo maksimumo principo sąlygai:

$$H(x^\circ(t), \psi^\circ(t), u^\circ(\sigma), \sigma) = \max_{u \in U} H(x^\circ(t), \psi^\circ(t), u, \sigma) \quad \sigma \in [t, t+1], t \in T,$$

kai jungtiniai kintamieji tinkta lygtims:

$$\psi(t-1) = \int_t^{t+1} \frac{\partial H[t, \sigma]}{\partial x} d\sigma + \psi(t, -1) - \psi(t+h-1, -h), \quad t \in T, \quad \psi(t-1, s) = \psi(t, s-1)$$

su kraštinėmis (7) ir (8) sąlygomis. Diskrečiojo maksimumo principas (1)–(3) uždavinui įrodomas panašiai kaip [1] darbe.

2 TEOREMA. Jei antroji funkcionalo variacija $\sigma^2 I(u^\circ)$ silpnai teigama, tai $u^\circ(\sigma)$, $\sigma \in [t, t+1]$, $t \in T$ yra lokalai optimalusis (1)–(3) uždavinio valdymas.

Įrodymas. Remdamiesi sąlyga $\delta I(u^\circ) = 0$ ir antrosios variacijos silpnojo teigiamumo apibréžimu iš (11) lygybės gauname:

$$\Delta I(u^\circ) \geq \varepsilon^2 \left(\alpha \|u(\cdot)\|^2 + \frac{0(\varepsilon^2)}{\varepsilon^2} \right). \tag{14}$$

Kadangi $\alpha > 0$, o ε galime parinkti pakankamai mažą skaičių, tai iš (14) nelygybės išplaukia $\Delta(u^\circ) \geq 0$. Pastaroji nelygybė parodo, kad $u^\circ(\sigma)$ – lokalai optimalusis valdymas.

Pastebėsime, kad pakankamas antrosios variacijos silpnojo teigiamumo sąlygas galima susieti su tam tikrū Rikačio tipo lygčių sistemos sprendinio egzistavimu.

3 TEOREMA. Kad antroji funkcionalo variacija būtų silpnai teigiamama, pakankama sąlyga yra matricinių Rikačio tipo lygčių sistemos:

$$\begin{aligned} L_1(t) &= Q_0(t) + A_0^T(t)L_1(t+1)A_0(t) + A_0^T(t)L_2(t+1,-1) + L_2^T(t+1,-1)A_0(t) - \\ &- \int_t^{t+1} [Q_1(t, \sigma) + A_0^T(t)L_1(t+1)B_0(t, \sigma) + B_0^T(t, \sigma)L_1(t+1)A_0(t) + L_2^T(t+1,-1)B_0(t, \sigma)]^T R(t, \sigma) \times \\ &\times [Q_1(t, \sigma) + A_0^T(t)L_1(t+1)B_0(t, \sigma) + B_0^T(t, \sigma)L_1(t+1)A_0(t) + L_2^T(t+1,-1)B_0(t, \sigma)] d\sigma, L_1(t) > 0. \\ L_2(t, s) &= A_0^T(t)L_2(t+1, s-1) + L_3(t+1, -1, s-1) - \frac{1}{2} \int_t^{t+1} [Q_1(t, \sigma) + A_0^T(t)L_1(t+1)B_0(t, \sigma) \times \\ &\times B_0^T(t, \sigma)L_1(t+1)A_0(t) + L_2^T(t+1,-1)B_0(t, \sigma)] \cdot R^{-1}(t, \sigma) \times B_0^T(t, \sigma)L_2(t+1, s-1) d\sigma, \\ L_3(t, s, r) &= - \int_t^{t+1} L_2^T(t+1, s-1)B_0(t, \sigma)R^{-1}(t, \sigma)B_0^T(t, \sigma)L_2(t+1, s-1) d\sigma + L_3(t+1, s-1, r-1), \end{aligned}$$

su kraštinėmis sąlygomis

$$\begin{aligned} L_1(t_1) &= M_1(t_1), \\ L_2(t_1, s) &= M_2(t_1, s), L_2(t, -h-1) = 0, \\ L_3(t_1, s, r) &= M_3(t_1, s, r), L_3(t, s, -h-1) = 0 \end{aligned}$$

sprendinio egzistavimas; čia

$$\begin{aligned} A_0(t) &= \int_t^{t+1} \frac{\partial f}{\partial x} d\sigma; B_0(t, \sigma) = \frac{\partial f}{\partial u}; M_1(t_1) = \frac{\partial^2 \varphi(x^0(t_1), \tilde{x}^0(t_1))}{\partial x^2}, \\ M_2(t_1, s) &= \frac{\partial^2 \varphi(x^0(t_1), \tilde{x}^0(t_1))}{\partial x \partial x^{(s)}}, M_3(t_1, s, r) = \frac{\partial^2 \varphi(x^0(t_1), \tilde{x}^0(t_1))}{\partial x^{(s)} \partial x^{(r)}}; \\ Q_0(t) &= -\frac{\partial^2}{\partial x^2} \int_t^{t+1} H[t, \sigma] d\sigma; Q_1(t, \sigma) = -\frac{\partial H[t, \sigma]}{\partial x \partial u}; \end{aligned}$$

$$R(t, \sigma) = -\frac{\partial^2 H[t, \sigma]}{\partial u^2} > 0.$$

3 teoremos įrodymas remiasi tuo faktu, kad antrają funkcionalo variaciją galime išreikštį kvadratinė forma, kuri teigiamai apibrėžta, kai išpildytos teoremos sąlygos.

LITERATŪRA

- [1] N. Janušauskaitė. Diskretusis maksimumo principas Bolco uždaviniui su paskirstytu valdymu, *Liet. Matem. Rink.*, 36, №1, 1996, p. 21–26.

The problem of the second variation of the discrete generalized Mayer form's functional

N. Janušauskaitė

The second variation of Mayer form's functional with distributed control is investigated.